

Kritik mot Polismyndigheten i Stockholms län för bristande dokumentation i ett förhørsprotokoll – uttalanden om rätten till försvarare

Beslutet i korthet: En person anhållen för narkotikabrott hade vid ett inledande förhör uppgett att han inte ville uttala sig utan att biträddas av en viss försvarare. Sedan det kommit fram att den advokaten inte kunde inställa sig till förhör under den dagen, tillfrågades den anhållne om förhöret kunde hållas utan försvarare. Polismyndigheten och advokatfirman har olika uppfattning om vad som sades i kontakterna dem emellan. Jag framhåller dock att ett avstående från rättigheten att biträddas av en försvarare måste vara frivilligt och otvetydigt samt att den information som lämnas till den misstänkte i försvararfrågan måste lämnas på ett sådant sätt att den inte riskerar att uppfattas som en påtryckning att avstå från sin rätt till rättsligt biträde. Informationen bör därför lämpligen dokumenteras. Jag är vidare kritisk till det sätt på vilket en underrättelse om brottsmisstanke dokumenterats.

Anmälan

Advokat AA framförde i en anmälan klagomål mot Polismyndigheten i Stockholms län. Han uppgav sammanfattningsvis följande.

BB greps och anhölls natten till den 4 september 2009. Vid ett första förhör som hölls med honom kl. 3.25 delgavs han misstanke om narkotikabrott. Han uppgav då att han inte ville uttala sig utan att ha en advokat närvarande och att han ville att AA skulle förordnas som offentlig försvarare. Ett sådant förordnande kom in till advokatfirman från tingsrätten vid 15-tiden samma dag.

Något före det att förordnandet hade kommit kontaktades advokatfirman av en utredare vid polisen. Denne uppgav att de ville hålla ett förhör med BB och undrade om AA kunde närvara. Polisen fick beskedet att AA inte kunde inställa sig men att någon annan från advokatfirman kunde inställa sig i hans ställe. Detta gick dock inte att ordna omedelbart, varför sekreteraren bad att få återkomma med besked om vid vilken tidpunkt någon kunde inställa sig. Kort tid därefter ringde sekreteraren till polisen och meddelade att det fanns en jurist tillgänglig. Hon fick då beskedet att detta inte längre behövdes eftersom förhöret redan hade hållits.

Inför det förhöret hade BB inte uppmärksammats på att polisen varit i kontakt med advokatfirman och fått beskedet att någon därifrån kunde inställa sig senare under dagen. I stället tillfrågades han om han var beredd att delta i förhör utan advokat eftersom polisen inte fått kontakt med AA. Därefter delgavs BB följande misstanke. ”Narkotikabrott genom innehav, förvärv i överlåtelsesyfte, förvaring, överlåtelse samt eget bruk”. Polisen visste vid tillfället att det rörde sig om misstänkt kokain till en mängd av 15 gram (inklusive emballage).

Under förhöret fick BB bl.a. svara på frågor om sitt missbruk och hur han finansierade det. Någon information om att han riskerade att bli delgiven misstanke för det han själv berättade om sitt missbruk och hur han finansierade det lämnades inte.

Den 16 september hölls ett nytt förhör med BB, denna gång med AA närvarande, vid vilket BB delgavs misstanke om ytterligare narkotikabrott till en mängd som vida översteg den mängd han ursprungligen misstänktes för. De nya misstankarna grundade sig uteslutande på de uppgifter BB hade lämnat vid förhöret den 4 september. På direkt fråga uppgav BB i och för sig att han insåg att han kunde komma att bli misstänkt för de överlåtelser han berättat om, men inte att han skulle komma att bli misstänkt för sitt eget missbruk utan att han berättat om detta för att understryka sitt hjälpbehov.

Det var avtalat att förhöret den 16 september skulle börja kl. 13.00. Förhørsledaren hade emellertid, enligt egen uppgift, tagit fel på tiden och inställde sig i stället redan kl. 12.00. Enligt BB ska hon då ha tillfrågat honom om han var beredd att delta även i det förhöret utan advokat. Förhöret inleddes dock strax efter kl. 13.00.

AA påkallade JO:s prövning av följande frågor.

1. Är det rätt att fråga en anhållen person som uttryckligen sagt att han vill ha advokat närvarande vid ett förhör, om han är beredd att acceptera ett förhör utan advokat när man samtidigt vet att det går att arrangera med en advokat inom kort?
2. Är det korrekt att delge en brottsmisstanke på det sätt som skedde den 4 september 2009 på eftermiddagen; polisen hade då information som var tillgänglig och tillräcklig för att kunna på ett precist sätt delge BB vad misstanken bestod i?
3. Är det korrekt att ställa frågor till en person om dennes missbruksproblematik och det sätt varpå man finansierar sitt missbruk utan att personen i fråga får klart för sig att han kan komma att delges misstanke för de uppgifter han i så fall lämnar? Detta bör också prövas tillsammans med det sätt varpå misstanken formulerades samt det förhållandet att personen i fråga inte hade någon advokat närvarande vid förhöret trots att han uttryckligen begärt detta.

Utredningen

Handlingar, bl.a. protokoll från de aktuella förhören, begärdes in och granskades.

Polismyndigheten anmodades därefter att komma in med upplysningar och yttrande över vad som framförts i AA:s anmälan.

Polismyndigheten (tf. biträdande länspolismästaren CC) kom in med ett yttrande till vilket hade fogats upplysningar från kriminalinspektören DD och civilutredaren EE (här uteslutna). Av yttrandet framgick vidare att myndigheten inhämtat upplysningar och yttrande från chefen för City polismästardistrikt, polismästaren FF.

Polismyndigheten anförde följande.

Bakgrund

Av den utredning som City polismästardistrikt har gjort i förevarande ärende har följande framkommit.

BB greps och anhölls under natten/morgonen den 4 september 2009. Han ville under det inledande förhöret som hölls enligt 24 kap. 8 § RB kl. 03.25 inte uttala sig utan försvarare närvarande och han framställde önskemål om att advokat AA, Försvarsadvokaterna, skulle förordnas som offentlig försvarare. BB anhölls kl. 03.35 av jouråklagare.

Omgående på morgonen den 4 september 2009 tog utredarna kontakt med förundersökningsledaren i ärendet, åklagare GG, för att hon som undersökningsledare skulle tillse att BB fick en offentlig försvarare. Åklagaren skulle omgående skicka en begäran om detta till tingsrätten. Därefter gick timmarna utan att någon bekräftelse kom om att förordnande skett. När klockan var ca 13:25 kontaktade därför utredarna den aktuella advokatbyrån och fick besked om att ingen förfrågan om förordnande som offentlig försvarare hade inkommit till byrån. AA fanns inte på kontoret och gick inte att nå på annat sätt, han befann sig inte i Stockholm. Eftersom ingen blivit förordnad som offentlig försvarare kunde ingen ersättare skickas förrän, om alls, eventuellt tidigast under eftermiddagen eller kvällen.

Utredarna tog därefter klockan 13:35 kontakt med förundersökningsledaren, dvs. åklagaren, och informerade om det som framkommit vid kontakten med advokatbyrån. Åklagaren bestämde att utredarna skulle undersöka om BB vidhöll sin tidigare inställning att han inte ville förhöras utan försvarare, vilket utredarna gjorde. De informerade BB samtidigt om att hans försvarare inte hade blivit förordnad ännu och att han inte fanns tillgänglig under den aktuella dagen samt att det var oklart om och när Försvarsadvokaterna kunde skicka någon ersättare. BB sade att det gick bra att bli förhörd utan försvarare närvarande.

Därefter genomfördes förhöret klockan 13:43 - 14:39. BB underrättades återigen om de misstankar som fanns mot honom angående narkotikabrott genom innehav av narkotika, förvärv av narkotika i överlåtelsesyfte, förvaring av narkotika, överlåtelse av narkotika samt eget bruk av narkotika. Misstankarna lästes upp i början av förhöret och under förhörets gång gick man igenom dessa. BB förstod vad han var misstänkt för och han beskrev i detalj de beslag som polisen gjort. Misstankarna finns dokumenterade i detalj, dvs. med uppgift om plats, tid och mängd, under rubriken berättelse i förhørsprotokollet (dock inte under rubriken brottsmisstanke/anledning till förhöret). Under förhöret lämnade BB spontant ytterligare uppgifter om överlåtelse av narkotika. Utredarna ställde inga kompletterande frågor för att påverka BB att erkänna fler brott. Dessa uppgifter bedömdes inte förändra utredningsläget på ett sådant avgörande sätt att förhöret borde avbrytas och ny kontakt med åklagaren tas. Kontakt med åklagaren togs efter förhöret och åklagaren beslutade då att en ny anmälan och nya misstankar skulle läggas BB till last, vilket han underrättades om vid nästa förhör den 16 september 2009. Vid det sistnämnda förhöret frågade försvararen AA om BB förstått att han kan komma att misstänkas för nya brott vilket BB svarade ja på. BB erkände brotten vid båda förhören. Beträffande förhöret den 16 september 2009 har vidare framkommit att utredaren EE frågade häktespersonalen vid 12-tiden om BB ville vänta i sin cell eller

i ett ordnat förhörssrum till dess advokaten var på plats, varpå BB valde att vänta i cellen. EE har däremot inte frågat BB om han ville höras utan advokat ännu en gång.

[--]

City polismästardistriktets bedömning

Nedan följer City polismästardistrikt svar på de frågor som advokat AA ställt.

Fråga 1: Ett förfarande att förordna en offentlig försvarare till den misstänkte hade inletts i enlighet med bestämmelserna i 21 kap. 3 a § och 23 kap. 5 § rättegångsbalken. City polismästardistrikt anser inte att utredarna begått något fel genom att återigen fråga personen om denne var villig att låta sig förhöras utan offentlig försvarare närvarande. Innan förhöret inleddes hade utredarna rådfrågat förundersökningsledaren och de hade förklarat situationen för den misstänkte, dvs. att någon offentlig försvarare inte förordnats än och att aktuell advokatbyrå inte ansåg sig kunna bistå med hjälp förrän senare samma eftermiddag eller kväll.

Det finns inte heller någon bestämmelse eller någon praxis på området som tyder på att utredarna handlat felaktigt i denna fråga. Den misstänkte har inte på något sätt förletts eller på annat otillbörligt sätt uppmanats svara på frågor från utredarna utan sin offentliga försvarare närvarande. Av förhör samt utredarnas beskrivning framgår att detta var ett medvetet val som den misstänkte gjorde.

Fråga 2: Den misstänkte delgavs misstanke om narkotikabrott genom innehav, innehav i överlåtelsesyfte, förvaring, överlåtelse samt eget bruk kl. 03.25 den 4 september 2009. Han underrättades återigen om denna misstanke vid det andra förhöret kl. 13.43 den 4 september 2009. Det framgår av det andra förhöret vilken plats, tid och mängd narkotika som avses. Detta kunde dock ha preciserats något tydligare i protokollet under rubriken "Brottsmisstanke/Anledning till förhöret".

I vissa fall kan brottsmisstanken förändras under förhörets gång, vilket kan innebära en svårighet i att precisera misstanken tidigt i ett ärende. Ytterligare misstankar kan tillkomma. City polismästardistrikt anser att det av handlingarna i ärendet framgår att den misstänkte underrättats om misstanke om brott på ett korrekt sätt.

Fråga 3: Den anhållna personen var misstänkt för bl.a. överlåtelse vilket styrktes av den anhållnas och dennes kompis berättelse. När det i förhöret framkom uppgifter om att han sålt och bjudit på narkotika i fler fall än de som han redan var misstänkt för ansåg utredarna att det inte fanns någon anledning att avbryta förhöret och råd göra med förundersökningsledaren. Dessa uppgifter förändrade inte utredningsläget på ett avgörande sätt. Kontakt togs istället med åklagaren efter förhöret och åklagaren beslutade då om att ytterligare en anmälan skulle upprättas, vilket den misstänkte underrättades om vid förhöret den 16 september 2009.

Av förhöret den 16 september 2009 framgår också att den misstänkte förstått att han kunde bli misstänkt för ytterligare brott p.g.a. det han berättade vid tidigare förhör. I övrigt kan påpekas att polisen inte har någon skyldighet att förklara att allt den misstänkte säger kan komma att användas som bevis emot honom (jämfört med s.k. Miranda-warning i USA).

City polismästardistrikt anser därmed inte att något fel har begåtts i aktuella ärenden.

Polismyndighetens bedömning

Polismyndigheten gör samma bedömning som polismästardistriktet och vill därutöver anföra följande.

Beträffande fråga 1 vill myndigheten understryka att utredarna hade kontakt med den åklagare som var förundersökningsledare innan förhöret hölls och att det var åklagaren som gjorde bedömningen att förhör kunde hållas under förutsättning att den misstänkte gick med på det, vilket han gjorde. Vidare kan framhållas att det ur utredningssynpunkt var angeläget att hålla förhör med BB så snart som möjligt och få besked om hans inställning till misstankarna eftersom han var frihetsberövad. För det fall han hade förnekat brott och haft rimliga förklaringar till det inträffade hade

häktningsfrågan aldrig blivit aktuell utan han hade frisläppts – vilket skulle ha fördröjts flera timmar om närvaron av advokat hade inväntats ända till kvällen.

Beträffande fråga 2 vill myndigheten framhålla att det står klart att BB i enlighet med 23 kap. 18 § RB fått underrättelse om brottsmisstankarna i samband med förhöret kl. 13:43 och att underrättelsen var detaljerad vad gäller tidpunkt, plats och mängd narkotika samt att detta har dokumenterats i förhørsprotokollet. Således har underrättelseskyldigheten och dokumenteringsskyldigheten uppfyllts. Att detaljuppgifterna om mängden narkotika osv. inte dessutom har angivits under rubriken brottsmisstanke/anledning till förhöret i protokollets övre del innebär inte någon brist i dokumenteringsskyldigheten.

Beträffande fråga 3 vill myndigheten framhålla att det i en förhörssituation självfallet kan komma fram uppgifter som gör att den misstänkte kan misstänkas för nya brott och att det i en sådan situation görs en bedömning om förhöret kan fortsätta eller om det skall avbrytas. En omständighet av betydelse för denna bedömning är om de nya misstankarna rör brott av samma slag eller om det är helt andra brott. I förevarande situation rörde det sig om misstankar om fler fall av överlåtelse av narkotika, dvs. det var fråga om samma slags brott som BB redan var misstänkt för, varför bedömningen gjordes att förhöret kunde fortsätta. BB utsattes inte för någon press att erkänna fler brott utan han berättade spontant om det han gjort. Utredarna ställde inga kompletterande frågor för att påverka honom. Kontakt togs med åklagaren efter förhöret och därefter upprättades en ny anmälan.

Därutöver kan myndigheten konstatera att det inte har varit aktuellt att hålla ytterligare ett förhör utan försvararen närvarande.

Sammanfattningsvis anser myndigheten således att inga fel har begåtts i samband med det aktuella ärendet.

AA yttrade sig.

Bedömning

Av den inhämtade utredningen har sammanfattningsvis följande framgått. En person, BB, greps och anhölls. Vid ett första förhör som hölls med honom vid halvfyratiden på morgonen uppgav han att han inte ville uttala sig utan att en advokat var närvarande och att han önskade att AA skulle förordnas till hans offentlige försvarare. Sedan det kommit fram att AA inte kunde inställa sig till förhör den aktuella dagen, tillfrågades BB om han kunde tänka sig att förhöras utan att AA eller annan advokat närvarade, vilket BB godtog. Vid båda dessa förhör delgavs BB misstanke om narkotikabrott. Under det andra förhöret lämnade BB uppgifter som medförde att misstankarna mot honom kom att avse ytterligare narkotikabrott.

Förhör med misstänkt utan försvarare

AA har ifrågasatt om det är rätt att fråga en anhållen person, som uttryckligen sagt att han vill ha advokat närvarande vid ett förhör, om han är beredd att acceptera ett förhör utan advokat när man samtidigt vet att en advokat kan inställa sig inom kort?

Polismyndigheten har uppgett bl.a. att det var angeläget att hålla förhör med BB och att det var ett medvetet val av BB att höras utan biträde av försvarare.

Enligt 21 kap. 3 § rättegångsbalken får den misstänkte vid talans förberedande och utförande biträdas av försvarare. Av 21 kap. 3 a § samma balk framgår vidare att den som är anhållen eller misstänkt har rätt till en offentlig försvarare om han eller

hon begär det. En försvarare brukar, oavsett om denne är offentlig eller inte, anses ha en på det hela taget ovillkorlig rätt att delta i förhör med sin klient (se JO 2009/10 s. 68 för ett utförligare resonemang i den frågan).

Förre chefsjustitieombudsmannen Mats Melin har i såväl nyss nämnda beslut som i flera därefter följande beslut (t.ex. JO 2010/11 s. 139 och dnr 5493-2008) pekat på att Europadomstolen i flera avgöranden haft att pröva frågan om vägran att låta försvarare närvara vid inledande polisförhör står i strid med artikel 6.1 och 6.2 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. I ett avgörande den 27 november 2008 (Salduz ./, Turkiet) erinrade domstolen i utvidgad sammansättning om vikten av rätten till rättsligt biträde (*access to legal advice*) och att den rätten är av särskild betydelse när det gäller allvarliga anklagelser. Domstolen konstaterade att artikel 6.1 som regel kräver att den misstänkte ges tillgång till en försvarare redan under det första polisförhöret, om det inte kan visas att i ljuset av särskilda omständigheter i det enskilda fallet det fanns tvingande skäl (*compelling reasons*) att begränsa denna den misstänktes rätt. Domstolen uttalade vidare att även om tvingande skäl föreligger får en sådan begränsning – oavsett skälen för den (*whatever its justification*) – inte otillbörligt skada (*unduly prejudice*) den misstänktes rättigheter, samt att en oåterkallelig sådan skada i princip uppstår om den misstänkte utan tillgång till försvarare under förhör gör uttalanden som läggs till grund för en fällande dom. Domstolen erinrade dock om att varken ordalydelsen eller andemeningen i artikel 6 hindrade en person att av egen fri vilja avsäga sig skyddet av en rättvis rättegång. För att kunna godtas enligt konventionen måste emellertid ett sådant avsägande vara frivilligt och otvetydigt (*established in an unequivocal manner*). Det måste också omgärdas av sådana minimigarantier som svarar mot dess vikt (se även Yoldas ./, Turkiet, dom den 23 februari 2010).

I det aktuella fallet hade BB vid det första förhöret, som hölls vid halvfyratiden på morgonen, uttryckt att han inte ville uttala sig i förhör utan att försvarare var närvarande och att han önskade att AA skulle vara hans försvarare. En sådan begäran bör polisen givetvis tillmötesgå.

Utredningen ger dock vid handen att när polisen senare under dagen kontaktade advokatfirman i syfte att efterhöra när AA kunde inställa sig till förhör, fick polisen besked att denne inte var tillgänglig under dagen. Jag noterar att AA och polismyndigheten har olika uppfattningar om vad som därutöver sades vid telefonsamtalet. Enligt AA uppgav sekreteraren till polisen att en kollega till honom kunde inställa sig senare under dagen men enligt polisen var det oklart om och i så fall när en ersättare till AA kunde komma. Jag anser det inte meningsfullt att genom vidare utredning försöka bringa klarhet i saken.

Jag vill emellertid anmärka att om en kollega till AA hade möjlighet att inställa sig senare under dagen borde naturligtvis polisen ha avvaktat med att hålla förhöret med BB till dess kollegan var på plats. Som nyss framgått uppfattade emellertid polisen saken som att det var oklart om någon över huvud taget kunde komma och i så fall när. Mot den bakgrunden och med hänsyn till att BB trots allt godtog att höras utan att försvarare var närvarande, anser jag mig inte ha underlag att kritisera

polisen för det inträffade. Enligt min uppfattning hade det dock varit lämpligt om polisen i förhörprotokollet hade dokumenterat de uppgifter som kom fram vid telefonsamtalet med advokatfirman jämte en uppgift om att den misstänkte hade underrättats om detta förhållande.

Jag vill till sist i denna del rent allmänt framhålla vikten av att ett avstående från rätten att biträdas av en försvarare måste vara frivilligt och otvetydigt samt även betydelsen av att polisens information till den misstänkte angående rätten till försvarare lämnas på ett sådant sätt att den inte riskerar att ens uppfattas som en påtryckning på den misstänkte att avstå från sin rätt till biträde.

Underrättelse om brottsmisstanke

AA har ifrågasatt om den brottsmisstanke som delgavs BB vid det andra förhöret den 4 september, mot bakgrund av den information som polisen då hade, var tillräckligt preciserad.

Polismyndigheten har uppgett att BB underrättats om brottsmisstanken på ett tillräckligt detaljerat sätt och att detta också framgår av förhörprotokollet, även om alla detaljer inte antecknats även under rubriken "Brottsmisstanke/Anledning till förhöret".

Enligt 23 kap. 18 § rättegångsbalken ska den misstänkte då han hörs, underrättas om misstanken. Syftet med bestämmelsen är enligt uttalanden i förarbetena att den misstänkte ska kunna begagna sin rätt att vid förundersökningen anlita försvarare och i övrigt tillvarata sina intressen. Genom att den misstänkte ges besked om vad han eller hon misstänks för får han eller hon möjlighet att börja förbereda sitt försvar. Hur ingående det eller de aktuella brotten ska anges i en sådan underrättelse beror på omständigheterna. JO har tidigare uttalat att underrättelsen bör innehålla så konkreta uppgifter som möjligt om vad misstanken omfattar, dvs. i princip en beskrivning av det handlande som den avser. Det är således inte tillräckligt att ange endast den rättsliga beteckningen (se bl.a. JO 1989/90 s. 60).

I det aktuella fallet visste polisen, vid tidpunkten för förhöret, att en viss mängd misstänkt kokain hade anträffats på BB och att en viss annan mängd misstänkt kokain hade anträffats på hans arbetsplats. Det var givetvis av intresse för BB att få veta vilken mängd narkotika han var misstänkt för att ha innehaft och var denna narkotika hade anträffats. Jag noterar att polismyndigheten synes instämma i denna bedömning.

Under rubriken "Brottsmisstanke/Anledning till förhöret" i protokollshuvudet anges "Narkotikabrott genom innehav, förvärv i överlåtelsesyfte, förvaring, överlåtelse samt eget bruk". Tidpunkt för brottet framgår inte, vilket det i normalfallet bör göra. Vidare anges inte vilken mängd narkotika eller vilken slags narkotika eller var denna narkotika anträffats under den nämnda rubriken. Däremot framgår vissa av dessa uppgifter av förhörprotokollet, t.ex. att det rör sig om kokain och att den narkotika som avses är den narkotika som anträffades på BB i samband med gripandet och den narkotika som anträffades på hans arbetsplats. Även mängden narkotika framgår av protokollet. Som förhörprotokollet är utformat får man dock

enligt min uppfattning, framför allt vad gäller den narkotika som anträffades på BB:s arbetsplats, närmast intrycket att det är BB som berättat om vilken mängd och vilken slags narkotika det rörde sig om och att han alltså inte visste om polisen hade hittat någon misstänkt narkotika vid husrannsakan på hans arbetsplats eller inte. Jag anser därför att anteckningen i protokollet om vilken brottsmisstanke som BB underrättades om borde ha varit tydligare.

Lämpligheten av vissa ställda frågor under förhöret

AA har slutligen ifrågasatt om det är korrekt att ställa frågor till en person om dennes missbruksproblematik och det sätt varpå man finansierar sitt missbruk utan att personen i fråga får klart för sig att han kan komma att delges misstanke för de uppgifter han i så fall lämnar? Frågan bör, enligt AA, prövas tillsammans med det sätt varpå misstanken formulerades samt det förhållandet att personen i fråga inte hade någon advokat närvarande vid förhöret trots att han uttryckligen begärt detta.

Polismyndigheten har framhållit att det i en förhörssituation självfallet kan komma fram uppgifter som gör att den misstänkte kan misstänkas för nya brott och att det i en sådan situation får göras en bedömning om förhöret kan fortsätta eller om det ska avbrytas. Eftersom det i detta fall rörde sig om misstankar om samma slags brott som BB redan var misstänkt för, gjordes bedömningen att förhöret kunde fortsätta. BB utsattes enligt polismyndigheten inte för någon press att erkänna fler brott utan han berättade spontant om det han gjort. Utredarna ställde inte heller några kompletterande frågor för att påverka honom.

Den som är misstänkt för brott behöver naturligtvis inte bidra till utredningen eller bevisningen i målet och har rätt att inte uttala sig över huvud taget. Nyssnämnda förhållande kan dock inte utgöra något hinder mot att t.ex. fråga en person som är misstänkt för att inneha en viss mängd narkotika hur han eller hon finansierar sitt missbruk, utan att samtidigt förklara för den misstänkte att det svar han eller hon lämnar kan ge upphov till nya brottsmisstankar. Jag noterar vidare att BB vid det tredje förhöret, vid vilket AA medverkade, uppgav att han förstått att de uppgifter om bl.a. överlåtelse av narkotika som han lämnade vid det andra förhöret skulle kunna leda till att han misstänktes för ytterligare brott. Huruvida förhöret hade bort avbrytas när de nya uppgifterna lämnades eller inte är, som sagts, en bedömningsfråga i vilken man kan ha olika uppfattning utan att någon av uppfattningarna kan anses felaktig. Jag finner inte anledning att kritisera polisen härvidlag.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis anser jag således att polisen borde ha dokumenterat sin kontakt med advokatfirman i förhørsprotokollet jämte en uppgift om att den misstänkte hade underrättats om detta förhållande samt att brottsmisstanken som delgavs BB vid det andra förhöret borde ha dokumenterats på ett tydligare sätt.

Vad som kommit fram i övrigt i ärendet föranleder inte någon åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas med den kritik som ligger i vad jag nu har anfört.